

XUÂN DÂN TỘC TRƯỜNG TỒN

** Dân tộc Việt, bốn ngàn năm rạng ngời Hùng Sĩ
Trường ca Xuân, muôn niên kỷ vang vọng Toàn Cầu.
- Cây có cội, nước có nguồn,
Vua Hùng dựng Nước mở đường cho ta,
Tổ Tiên xây dựng Nước Nhà,
Xuân Dân tộc trường thi ca tuyệt vời*

*Tôi khát khao là một nhà nghệ sĩ,
Hồn lâng lâng và miệng hát ca vang.
Ngón tay tôi không biết nắn cung đàn,
Cho âm điệu bay lên cùng trời đất.
Lòng dạt dào với hồn thơ chứa chất,
Không gọt thành những vần điệu ngân nga.
Bàn tay tôi nào đâu phải ngọc ngà,
Để tô điểm nên bức tranh tuyệt mỹ,
Nhưng hồn tôi trở về muôn thế kỷ,
Với một Dân tộc lịch sử hùng anh.

***Việt nam** qua bao năm tháng đấu tranh,
Của tiền nhân và cha anh đi trước,
Đem tim gan cùng máu xương giữ nước,
Từ vua Hùng lập quốc hiệu Văn lang,

SỬ NGHÌN NGƯỜI CHÉP

SÔNG NÚI NƯỚC NAM
SÔNG NÚI NƯỚC NAM, VUA NAM NGỰ
SÁCH TRỜI ĐỊNH PHÂN RÕ NON SÔNG
CÓ SAO GIẶC ĐẮM SANG XÂM PHẠM
BAY SẼ CÙNG NHAU CHUỐC BẠI VONG

南國山河 李 常 堅
南國山河南帝居 南國山河
截然定分在天書 南國山河
如何逆虜來侵犯 南國山河
汝等行看取敗處 南國山河

© huongxa@walla.com

Đoàn kết trăm con chống giặc ngoại bang,
Tới Trung Triệu phát cao cờ chính nghĩa,
Dù má hồng giặc tan tành khiếp vía.
Qua nhà Đinh, Lê, nối tiếp Lý, Trần...
Giặc Mông, Hán, Nguyên xâm lấn nhiều lần,
Đều cúi rạp qui hàng thật nhục nhã.
Bởi dân Việt đâu muốn làm khuyển mã,
Không cúi đầu khiếp nhược trước quân thù,
Sợ ô danh dơ trang sử nghìn thu.
Những Đống Đa, Bạch Đằng ôi ngời sáng!
Những Chi Lăng, Diên Hồng thề sát đất...
Dệt bài thơ Xuân Dân tộc ngàn năm.,

*Thoát khỏi giặc Tàu đến Pháp thực dân,
Muốn Đất nước ta trở thành thuộc địa,
Xóa Việt nam trên bản đồ quốc tế,
Đưa dân ta trở lại kiếp lầm than,
Nhưng chúng ta quyết không chịu qui hàng.
Nêu cao gương biết bao nhà chí sĩ :
Thái Học, Đình Phùng, Bội Châu, Cường Để...
Những tiếng bom Sa điện xé vang trời,
Đông Du, Văn Thân, Nghĩa Thục...khắp nơi,
Đem khí thế vào mùa Xuân Dân Tộc.

*Nhưng Việt nam chưa hoàn toàn độc lập,
Dẹp tan giặc ngoài, bộc phát thù trong,
Cảnh nội da xáo thịt quá đau lòng,
Nước chia cắt thành hai miền Nam Bắc.
Anh giết em, cha con thành thù hận,
Hơn ba mươi năm nội chiến tương tàn,
Cũng vì một tập đoàn tàn ác gian tham,
Say Mác Lê với tam vô nhị các,
Yêu Bác Đảng, gieo đói nghèo hiểm ác.
Bán đất bán biển cho bọn ngoại bang,
Bao âm mưu bóc lột quá tham tàn.
Bọn dã nhân sống giàu sang ngất ngưỡng,
Mặc cho dân sống lang thang vất vưởng.
Ba triệu dân tìm mọi cách lìa xa,
Xót đau ly biệt Đất Tổ Quê Cha,

Sống phiêu bạt nơi chân trời góc biển,
Vẫn nhớ mình là con dân Nước Việt,
Mong sớm ngày quang phục lại Quê hương.

*Xa Việt nam lòng khắc khoải sầu vương,
Tôi muốn được trở thành nhà nghệ sĩ,
Đem tâm hồn về qua muôn thế kỷ,
Lòng lâng lâng và miệng hát ca vang,
Mười ngón tay tôi diu dặt cung đàn,
Cho âm điệu bay lên cùng trời đất,
Lòng dạt dào với hồn thơ chứa chất,
Tôi ghi thành những vần điệu ngân nga,
Bàn tay tôi dù không phải ngọc ngà,
Quyết tô điểm cho Non sông tuyệt mỹ,
Dựng Việt nam thành Mùa Xuân hùng vĩ,
Một mùa **XUÂN DÂN TỘC VIỆT** rạng ngời.....

Đình văn Tiến Hùng

*-Xuân Dân tộc trường tồn vẫn còn đây,
Trang Sử thi ghi đậm bao oanh liệt,
Hồn thơ xưa luôn cuộn cuộn dâng đầy,
Cháu con nay đang nối tiếp lời tâm huyết.*

***HƯỚNG ĐI CỦA THƠ NGÀY NAY**

(Thơ vốn tự do như Thơ vẫn có!)

-Thơ không phải là đầu cúi, miệng khen

Thơ vốn ghét hung những loại người hèn

Khom lưng, dua nịnh, gia nô, khiếp nhược!

Thơ trên đôi cánh, bay chứ không bước!

-Thơ mang nguồn vui đến mọi gia đình

Thơ kị cường quyền đàn áp sinh linh

Thơ vì Dân tộc nói lời nghĩa khí!

Thơ khuyên thanh niên hùng tâm, dũng chí!

-Khuyên ngẩng cao đầu nòi giống Rồng Tiên

Thơ anh hùng ca trọng sĩ đãi hiền

Dân chủ, Tự do điếm tô đời sống

Thơ của voi gầm, thét loa, ngựa rống

-Đầu giặc rụng rơi như trận Đổng Đa

Thơ Bạch đằng giang thủy chiến vang xa

Thơ chém Liễu Thăng đầu quay lông lóc!

Thơ vì nghĩa cả và vì Dân tộc

-Thơ không cúi lườn, vì bả vinh hoa

Thơ không bẻ cong ngòi bút cho tà

Thơ vì miếng ăn là Thơ lưu xá.

Thơ biết phân biệt người và giống thú!

-Biết đâu gông cùm, đâu có Tự Do

Biết quyền người dân, quyền chẳng ai cho

Thơ trống thúc quân, người người xông tới

Thơ phải cương cường - Thơ phải đổi mới!

-Thơ giục giã sao đất nước phú cường

Thơ phải trải đều Công Lý, Tình Thương

Thơ như thế mới là Thơ Dân tộc

Hễ Thơ vọng ngoại là Thơ mất gốc

-Ta có anh hùng sao ta chẳng khen?

Khen Xít, khen Lê - Thơ những thằng hèn

Thơ như thế đó muôn đời ô nhục!

Cẩn thận kẻ thành Thi sĩ vô phúc!

*Bút Xuân **TRẦN ĐÌNH NGỌC***